

การสังเคราะห์งานวิจัยของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
A Synthesis of the Research Reports of Graduate Students in the Faculty of
Humanities and Social Sciences at Phetchaburi Rajabhat University

จ้ออน จ้อยแจ้ง / Cha-on Juyjaeng¹

บทคัดย่อ

การสังเคราะห์ครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิธีดำเนินการวิจัยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา 2) สรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบจากการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา และ 3) เปรียบเทียบวิธีดำเนินการวิจัยและรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคานิพนธ์ วิเคราะห์งานวิทยานิพนธ์และภาคานิพนธ์ของนักศึกษา จำนวน 60 เล่ม โดยใช้วิธีตรวจสอบรายการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

การศึกษาพบว่า พบว่า

1. ข้อมูลพื้นฐานและวิธีดำเนินการวิจัยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ทำการวิจัยเชิงสำรวจ มีการตีพิมพ์ในปี 2550-2553 ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัย ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

2. องค์ความรู้ที่ได้ ในสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา เป็นการวิจัยสร้างยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาความยากจน ใช้กระบวนการทำแผนชุมชน การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และส่งเสริมการตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ การวิจัยประเมินโครงการ ใช้แนวคิดของเคอร์รี่แพทริค และสต๊อฟเฟิลบีม สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท เป็นการวิจัยสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลของการบริหารองค์กรท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กร

3. วิธีดำเนินการวิจัย การทำวิทยานิพนธ์ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ร้อยละ 7.9 และเชิงปริมาณ ร้อยละ 92.1 ส่วนภาคานิพนธ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการเขียนรายงานการวิจัยทั้งที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคานิพนธ์มีรูปแบบเดียวกัน

คำสำคัญ : การสังเคราะห์ รูปแบบการวิจัย นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

¹ นักวิชาการศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

Abstract

The objectives of this synthesis were to: 1) analyze and synthesize basic information and research methodology of graduate students' research reports, 2) make an overall conclusion of the body of knowledge from research findings in graduate students' research reports, and 3) compare research methodology and report formats of graduate students' theses and term papers. 60 theses and term papers were analyzed by using a checklist as a tool for data collection. The data were analyzed by using frequency and percentage.

The research results were as follows:

1. The basic information and research methodology of graduate students' research reports issued from 2007- 2010 were that most students applied survey research methodology, that the questionnaires were the tools for data collection, and that the data were analyzed by using percentage, frequency, mean, standard deviation, t-test, analysis of variance, and Pearson's Product Moment Correlation Coefficient.

2. The body of knowledge from research findings consisted of two parts, one from research reports of the Development Strategy Program and the other from the program of Urban and Rural Community Development and Administration. The former were mostly about creation of strategies for solving poverty problems by creating community plans, setting occupational groups, and promoting product marketing, and project evaluation applying the models of Kirkpatrick and Stufflebeam. The latter were mostly about survey researches on opinions on the efficiency and effectiveness and peoples participation in local organization administration.

3. The quantitative research methodology was used in conducting both theses and term papers, whereas a qualitative research was used only in doing theses. However, there was no difference in the format for writing reports of theses and term papers.

Keywords : Synthesis, Research formats, Graduate students

บทนำ

ปัจจุบันการวิจัยได้เข้ามามีบทบาทสำคัญใน วงการศึกษาของไทยอย่างมากสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษาต่างก็ได้กำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนสำคัญในหลักสูตรซึ่งผู้เรียนจะต้องศึกษาให้บรรลุผลเพื่อจบหลักสูตรในสาขาวิชาต่างๆ ซึ่งรูปแบบการวิจัยได้แผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง จากการวิจัยเชิงสำรวจ การวิจัยเชิงทดลองหรือกึ่งทดลอง การวิจัยเชิงวิเคราะห์ เอกสารการวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ การวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ ไปจนถึงการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นต้น งานวิจัยได้มีการพัฒนาคุณภาพในแง่ของกระบวนการ วิธีการ และเครื่องมือมาเป็นลำดับ ในระยะหลังๆ นี้ นักวิจัยมีความพิถีพิถันมากขึ้นในเรื่องของเครื่องมือ กระบวนการดำเนินการ การควบคุมตัวแปร การวิเคราะห์ข้อมูลและการสรุป ข้อมูล ทั้งนี้เพื่อให้ผลงานวิจัยมีความเชื่อถือได้สูงขึ้น (ฐิติยาเนตรวงษ์, 2546 : 1-2)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้เปิดทำการสอนระดับบัณฑิตศึกษาตั้งแต่ ปี พ.ศ.2541 ในสมัยที่ยังเป็นสถาบันราชภัฏเพชรบุรี โดยอยู่ในความรับผิดชอบของบัณฑิตวิทยาลัย เริ่มจากหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา เป็นสาขาวิชาแรกและต่อมาปี พ.ศ. 2543 ได้เปิดทำการสอนหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งเป็นหลักสูตรแผน ก ต้องมีการทำวิทยานิพนธ์เกี่ยวกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในปัญหาหนึ่งปัญหาใดจนสำเร็จหรือเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่เอื้อต่อการสร้างยุทธศาสตร์

การพัฒนาหรือเป็นการประเมิน เพื่อปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนาที่มีอยู่ให้ดีขึ้น

เมื่อสถาบันราชภัฏเพชรบุรีได้รับการยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ในปี พ.ศ. 2547 ตาม พรบ. มหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 ไม่มีบัณฑิตวิทยาลัยในโครงสร้างหน่วยงานระดับคณะของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี แต่เป็นงานหนึ่งในสำนักส่งเสริมงานวิชาการและงานทะเบียนหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาทุกหลักสูตรจึงต้องไปสังกัดคณะวิชา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา จึงมา อยู่ใน ความ รับผิดชอบ ของ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตั้งแต่นั้นมา และเริ่มเปิดรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2548

ต่อมาในปี พ.ศ.2550 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้เปิดสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบทขึ้น ซึ่งมีแผนการศึกษา 2 แผน คือ แผน ก (2) ต้องศึกษารายวิชาให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร พร้อมทั้งเสนอวิทยานิพนธ์ และแผน ข ต้องศึกษารายวิชาให้ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและผ่านการสอบประมวลความรู้ด้วยข้อเขียนและปากเปล่าในวิชาเอกหรือวิชาที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเสนอภาคินิพนธ์

องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับงานด้านการพัฒนาและการปกครองท้องถิ่นนั้น ได้มีผู้สนใจในการศึกษาและค้นคว้าในรูปแบบของวิทยานิพนธ์และภาคินิพนธ์เป็นจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่มีปรากฏในงาน

บัณฑิตศึกษาของคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นี้ยังมีการใช้ประโยชน์ในขอบเขตที่จำกัด เนื่องจากงานวิจัยแต่ละเรื่องมีวัตถุประสงค์การศึกษาที่แตกต่างกันออกไป และข้อค้นพบต่างๆ ก็ยังกระจุกกระจายไม่ได้รับการรวบรวมเป็นหมวดหมู่ที่ชัดเจน

ผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรมีการศึกษาวิเคราะห์งานวิจัยของทั้ง 2 สาขาวิชา และควรมีการสังเคราะห์ ข้อค้นพบของงานวิจัยที่ปรากฏอยู่ในงานบัณฑิตศึกษาของคณะฯ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ใหม่ ที่สามารถใช้เป็นประโยชน์ในการเสนอแนะแก่คณะกรรมการบริหารหลักสูตร และเป็นแนวทางในการทำการวิจัยสำหรับผู้สนใจให้เกิดคุณค่าได้ต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิธีดำเนินการวิจัยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
2. เพื่อสรุปภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบจากการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบวิธีดำเนินการวิจัยและรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่

เล่มวิทยานิพนธ์/ภาคินพนธ์ผู้วิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้อง และวัสดุต่างๆ

กระบวนการ (Process) ได้แก่

- 1) สืบค้นรายชื่อวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์ทั้งหมดของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ช่วงเวลาดังแต่เดือนตุลาคม 2545 ถึงเดือนธันวาคม 2553 2) รวบรวมรายชื่องานวิจัยที่สำรวจแล้วว่า มีตัวเล่มหรือไม่ 3) อ่านรายละเอียดของวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์ตามขอบเขตการสังเคราะห์ด้านเนื้อหา คือ ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย เนื้อหาของงานวิจัยและผลการวิจัย 4) บันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกสรุปรายละเอียดงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 5) นำข้อมูลที่ได้อ่านสังเคราะห์ เขียนรายงานและสรุปผลการสังเคราะห์

ผลผลิต (Output) ได้แก่ 1) ทราบ

เกี่ยวกับเนื้อหาในวิทยานิพนธ์/ภาคินพนธ์ว่า เกี่ยวข้องหรือตรงตามที่สาขาวิชากำหนด 2) ทราบข้อมูลพื้นฐาน วิธีดำเนินการวิจัย และองค์ความรู้ในวิทยานิพนธ์/ภาคินพนธ์ 3) ทราบความเหมือนและแตกต่างกันของวิธีดำเนินการวิจัยและรูปแบบการเขียนรายงานงานวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ วิทยานิพนธ์สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาและสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท และภาคินพนธ์ สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท จำนวน 60 เล่ม

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นวิทยานิพนธ์และภาคินพนธ์ สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนาและสาขาวิชาการบริหารและพัฒนา

ประชาคมเมืองและชนบท ในระดับปริญญาโท จากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2550 ถึงเดือนธันวาคม 2553 เนื่องจากวิทยานิพนธ์ของสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ที่สำเร็จการศึกษาก่อนปีพ.ศ.2550 ได้มีการสังเคราะห์แล้วเมื่อ ปีงบประมาณ 2551 และสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมือง เริ่มมีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2551

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบตรวจสอบรายการรายละเอียดงานวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของการวิจัยเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดประเด็นสำหรับสังเคราะห์งานวิจัย

2. เลือกประเด็นที่เหมาะสมกับการดำเนินการวิจัยของผู้วิจัยโดยแบ่งเป็น 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัย

ประเด็นที่ 2 วิธีดำเนินการวิจัย

ประเด็นที่ 3 เนื้อหาของงานวิจัย

ประเด็นที่ 4 ผลการวิจัย

3. สร้างแบบตรวจสอบรายการสรุปรายละเอียดงานวิจัย

4. นำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมในเนื้อหา ตลอดจนตรวจสอบผู้บันทึกว่ามีความสามารถในการบันทึกงานวิจัยมากน้อยเพียงใด

5. ปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปบันทึกงานวิจัยต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การวิเคราะห์สถิติ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis and Content Synthesis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิธีดำเนินการวิจัยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

วิทยานิพนธ์ของสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ส่วนใหญ่มีการตีพิมพ์ ในปี 2550 จำนวน 16 เรื่อง ส่วนวิทยานิพนธ์ จำนวน 4 เรื่อง และภาคินิพนธ์ จำนวน 34 เรื่อง ในสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท ส่วนใหญ่มีการตีพิมพ์ในปี 2552 จำนวน 20 เรื่อง

นักศึกษสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ส่วนใหญ่ทำการวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา มีวัตถุประสงค์ 2 ข้อ กรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นการนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยไม่มีการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีสมมติฐานการวิจัยเป็นสมมติฐานการวิจัยแบบมีทิศทาง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นงานวิจัยในประเทศ เป็นงานวิจัยที่ย้อนหลัง 6-5 ปี 7-8 ปี 9-10 ปี แผนแบบการวิจัยใช้ แผนแบบการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามการหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ ความเที่ยงตรงของแบบสอบ ถ้าม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูล ด้านสถิติพื้นฐาน ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถิติทดสอบ ใช้ t-test ผลการวิจัยส่วนใหญ่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีการอภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะในการวิจัย มี 2 แบบ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป การอ้างอิงเอกสาร ส่วนใหญ่อ้างอิงจากตำราและวิทยานิพนธ์ ภาคผนวกส่วนใหญ่มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประวัติผู้วิจัย ภาพกิจกรรม รายงานผู้เข้าร่วมกิจกรรม รายงานผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ทั้งหมด ตามที่หลักสูตรกำหนด งานวิทยานิพนธ์เป็นการวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งใน 8 รูปแบบของสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา เช่น เรื่อง ยุทธศาสตร์ การสร้างแผนการพัฒนาชุมชนแบบมีส่วนร่วม ซึ่งมีผู้ทำวิจัยมากที่สุด เรื่อง เกี่ยวกับการสร้างยุทธศาสตร์การส่งเสริมการตลาด การเพิ่มผลประกอบการ การอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น การวิจัยอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้ทำวิจัย คือ การวิจัยประเมินโครงการ เช่น การวิจัยประเมินโครงการประชุมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนโยบายไปปฏิบัติ การประเมินโครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดภาคประชาชนของ ป.ป.ส ภาค 7 เป็นต้น

ในการทำวิทยานิพนธ์นักศึกษาจะนำเสนอกรอบแนวคิดโดยไม่มีการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นงานวิจัยภายในประเทศ ยังไม่มีงานวิจัยต่างประเทศ และเป็นงานวิจัยที่ย้อนหลัง 5-10

ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มีการหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ การหาความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น และความสอดคล้อง ผลการวิจัยที่ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีการอภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สอดคล้องกับผลการวิจัยมาอ้างอิง ในภาคผนวกบางเรื่องมีภาพกิจกรรมประกอบการทดลองนำเสนอไว้ด้วย

นักศึกษสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาระชาคมเมืองและชนบท ส่วนใหญ่ทำการวิจัยสำรวจความคิดเห็น มีวัตถุประสงค์ 3 ข้อ กรอบแนวคิดในการวิจัย เป็นการนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัยโดยมีการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีแล้วเขียนบรรยาย สมมติฐานการวิจัย เป็นสมมติฐานการวิจัยแบบไม่มีทิศทาง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นงานวิจัยในประเทศ ที่ย้อนหลัง 7-8 ปี และงานวิจัยต่างประเทศ ย้อนหลัง 5-6 ปี และมากกว่า 10 ปี แผนแบบการวิจัยเป็นแผนแบบการสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม การหาคุณภาพของเครื่องมือ คือ ค่าความเชื่อมั่น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้านสถิติพื้นฐาน ใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านสถิติทดสอบ ส่วนใหญ่ใช้ t-test, F-test และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยส่วนใหญ่ตรงตามสมมติฐานหรือวัตถุประสงค์ของการวิจัย มีการอภิปรายผลโดยใช้งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และอภิปรายผลโดยใช้แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ข้อเสนอแนะในการวิจัย มี 2 แบบ คือ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป การอ้างอิงเอกสาร ส่วนใหญ่ อ้างอิงจากตำรา วิทยานิพนธ์ อินเทอร์เน็ต และวารสาร ภาคผนวกส่วนใหญ่มีประวัติผู้วิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รายงาน

ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือ การหาคุณภาพของเครื่องมือ และหนังสือขอความอนุเคราะห์ มีแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดย แผน ก(2) มีการทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต และแผน ข ทำภาคนิพนธ์ 6 หน่วยกิต มีหลักสูตรกำหนด นักศึกษาส่วนใหญ่จึงเลือกทำภาคนิพนธ์ ลักษณะของการวิจัย เป็นการวิจัยสำรวจความคิดเห็น การนำเสนอกรอบแนวคิดของการวิจัย มีการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีแล้วจึงนำมาเขียนบรรยายในกรอบแนวคิดของการวิจัย งานวิจัยที่เกี่ยวข้องมีทั้งงานวิจัยภายในประเทศและงานวิจัยต่างประเทศ ส่วนใหญ่ย้อนหลัง 7-10 ปี ใช้แผนแบบการวิจัยเชิงสำรวจ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล มีการวิเคราะห์ t-test F-test และหาค่าความสัมพันธ์ โดยใช้การหาค่าสหสัมพันธ์ เพียร์สัน ผลการวิจัยส่วนใหญ่ตรงตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานที่ตั้งไว้ การอภิปรายผลการวิจัยส่วนใหญ่ใช้ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่สอดคล้องกับผลการวิจัยมาอ้างอิง

ส่วนงานวิจัยที่นักศึกษาทำเป็นภาคนิพนธ์ เช่น ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ภาวะผู้นำในการบริหารงาน สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงาน ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ การศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการปฏิบัติงาน เป็นต้น จากการศึกษาวัตถุประสงค์ของการวิจัย ส่วนใหญ่ในวัตถุประสงค์ระบุ คือ ศึกษา 1) ระดับความคิดเห็น 2) ระดับประสิทธิผล 3) ระดับการมีส่วนร่วม 4)แนว

ทางการพัฒนา 5) เปรียบเทียบความคิดเห็น และ 6) หาค่าความสัมพันธ์

2. ภาพรวมขององค์ความรู้ที่ได้ในการค้นพบจากการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยสร้างยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งได้รูปแบบการแก้ไขปัญหาความยากจน โดย 1) กระบวนการทำแผนชุมชน 2) การจัดตั้งกลุ่มอาชีพ และส่งเสริมการตลาดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และการวิจัยประเมินโครงการ ได้เห็นกระบวนการประเมินโครงการโดยใช้แนวคิดของเคอร์แกนแพทริค และแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา ประชาคมเมืองและชนบท ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับ 1) ประสิทธิภาพ/ประสิทธิผลของ การบริหารองค์กรท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ เช่น การวิเคราะห์การดำเนินงานขององค์กร การส่งเสริมการดำเนินงานในด้านต่างๆ เป็นต้น และ 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์กรในรูปแบบต่างๆ เช่น การทำประชาคม ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นด้วยการตอบแบบสอบถาม มีส่วนร่วมในการร่วมคิด/ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผน เป็นต้น

3. ผลการเปรียบเทียบวิธีดำเนินการวิจัยและรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคนิพนธ์

ผลการเปรียบเทียบวิธีดำเนินการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคนิพนธ์

มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบบเดียวกัน แต่ในการทำวิทยานิพนธ์จะมีการดำเนินการวิจัย 2 แบบ คือ การวิจัยเชิงคุณภาพ

และการวิจัยเชิงปริมาณ ส่วนการทำภาคินิพนธ์นั้น จะเป็นการวิจัยเพียงแบบเดียว คือการวิจัยเชิงปริมาณ

ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคินิพนธ์

สามารถสรุปได้ว่า การเขียนรายงานการวิจัยทั้งที่เป็นวิทยานิพนธ์และภาคินิพนธ์มีรูปแบบเดียวกัน

การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานและวิธีดำเนินการวิจัยในงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ทำการวิจัยเชิงสำรวจ มีการตีพิมพ์ในปี 2550-2553 มีการใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการวิจัยหาคุณภาพของเครื่องมือด้วยการหาค่าความเชื่อมั่น ความเที่ยงตรง ด้วยวิธีการหาค่า IOC สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test F-test และค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พศิน แดงจวง และคณะ (2548 : 106-114) การสังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงินรายได้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในช่วงปีการศึกษา 2542-2545 ผลการวิจัยพบว่า ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มักใช้แบบสำรวจแบบสอบถามและแบบวิเคราะห์ แต่ไม่ระบุวิธีการวิเคราะห์ ความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น ส่วนใหญ่ทำการศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิโดยใช้วิธีการเดียวคือ ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง มักทำการศึกษาจากตัวแปร 2 ระดับร่วมกันคือ ตัวแปรนามบัญญัติและตัวแปรอันตรภาค ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย 2 – 3 วิธี

โดยวิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา รองลงมาได้แก่ การใช้สถิติความถี่/ร้อยละ และค่าเฉลี่ย/ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชฎาภา บรรพพงศ์ (2550 : 112-113) การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาและการวิเคราะห์ อภิमान ผลการวิจัยพบว่า ปีการศึกษาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุดคือ คือปี พ.ศ. 2546 ประเภทของการวิจัยมากที่สุด คือ การวิจัยเชิงสำรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย พบว่า มีการใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัยมากที่สุด สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลมากที่สุด คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบสมมติฐาน t-test

นักศึกษาระดับปริญญาตรีและการบริหารและพัฒนาประชาคมเมือง มีการทำวิจัยเป็นภาคินิพนธ์มากกว่าวิทยานิพนธ์ ซึ่งสอดคล้องตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ซึ่งมีการเปิดสอนในปี 2549 มีแผนการเรียน 2 แบบคือ แผน ก(2) ซึ่งเป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต และแผน ข ทำภาคินิพนธ์ 6 หน่วยกิต ซึ่งนักศึกษาคิดว่าการทำภาคินิพนธ์นั้นย่อมต้องง่ายกว่าการทำวิทยานิพนธ์ที่จะต้องมีส่วนตอนการทำที่มากและซับซ้อนมากกว่า แต่เมื่อนำมาสังเคราะห์เปรียบเทียบกันระหว่างขั้นตอนการดำเนินงานและการเขียนรายงานการวิจัยของภาคินิพนธ์และวิทยานิพนธ์ไม่ได้มีความแตกต่างกัน สิ่งที่แตกต่างกันของการทำภาคินิพนธ์กับวิทยานิพนธ์คือ หากทำภาคินิพนธ์ไม่ต้องมีการตีพิมพ์เผยแพร่หรือนำเสนอผลงานวิจัย แต่วิทยานิพนธ์ต้องมีการตีพิมพ์เผยแพร่ใน

วารสารวิชาการหรือนำเสนอผลงานในงานวิชาการ เพื่อนำมาประกอบการอนุมัติการสำเร็จ การศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไป ใช้

1. ควรมีการชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึง ขั้นตอนและกระบวนการทำวิทยานิพนธ์และ ภาคนิพนธ์ที่ชัดเจน
2. ควรมีการปรับขั้นตอนการดำเนินงาน และการเขียนรายงานระหว่างวิทยานิพนธ์และ ภาคนิพนธ์ให้แตกต่างกัน
3. ควรนำไปใช้ในการวางระบบบริหาร จัดการการทำวิทยานิพนธ์และการจัดการเรียน การสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การสังเคราะห์งานวิจัยที่ผ่านการตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสารวิชาการในระดับต่าง ๆ เพื่อ การสำเร็จการศึกษา
2. การติดตามประเมินผลการนำผลการ ทำวิทยานิพนธ์และภาคนิพนธ์ไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- ชฎาภา บรรพพงษ์. (2550). การสังเคราะห์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ ประกันคุณภาพการศึกษาด้วย เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาและ การวิเคราะห์อภิมาน. ปรินญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- จิตติยา เนตรวงษ์. (2546). การสังเคราะห์ วิทยานิพนธ์ สาขาบริหาร การศึกษา สถาบันราชภัฏกลุ่ม รัตนโกสินทร์. กรุงเทพฯ : โปรแกรมบรรณารักษศาสตร์และ สารนิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏ สวนดุสิต.
- พศิน แดงจวง, และคณะ. (2548). การ สังเคราะห์งานวิจัยที่ได้รับ ทุนอุดหนุนจากงบประมาณเงิน รายได้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในช่วงปี การศึกษา 2542-2545. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.